

mange Industridrivende fundet en vis Mangel paa Forstaaelse af deres Forpligtelse til, hvor Talen var om rationaliseret Organisation af Erhvervsspørgsmaal under internationale Synsvinkler, navnlig naar det gjaldt Raamaterialer, at underkaste sig den fornødne Kontrol med at ikke Arbejdernes og de konsumerende Landes Interesser skulde blive forsømt. Han advarede ogsaa Forbundet mod ikke at stille de fornødne Midler til Raadighed til de Undersøgelser, der skulde og maatte foretages.

O'Sullivan (Irske Fristat) henledte Opmærksomheden paa, at der var Fare for, at man i det økonomiske Arbejde skulde overse, at Lande, der endnu ikke havde skabt sig en Industri, ikke vel kunde gaa med til Bestemmelser, som vilde gøre det umuligt at skabe en saadan. Irland, der som overvejende Landbrugsland var paavirket af Landbrugets almindelige Depression for Tiden, maatte søge at industrialisere sig og maatte bevare Midlerne dertil.

I Almindelighed tør det siges, at Interessen for Forbundets økonomiske Arbejde er i Stigning, selvom der ogsaa lød Røster mod at trænge for stærkt paa med dette Arbejde. Saaledes advarede *McLachlan* (Australien) mod overdreven Mellemkomst fra Forbundets Side særlig med Hensyn til Toldproblemerne, og *Belloni* (Italien) ønskede Forbundets økonomiske Opgaver defineret og begrænset til Principperne og de generelle Problemer vedrørende den økonomiske Politik.

Som i foregaaende Aar var Spørgsmaalet om fredelige Midler til Bilæggelse af Stridigheder mellem Staterne fremtrædende ogsaa i denne Forsamling. Voldgifts- og Sikkerhedskomiteén havde udarbejdet Udkast til Overenskomster vedrørende Forlig, Voldgift og tvungen retlig Afgørelse af Stridigheder hvis Principper det i ændret Form og med forskellige Rettelser blev vedtaget at anbefale saavel Medlemsstater som Ikke-Medlemsstater at anvende, ligesom det vedtoges at foreslaa Raadet at meddele Medlemsstaterne, at det er beredt til at mægle i Tilfælde, hvor to eller flere Stater ønsker

at slutte Overenskomster om fredelig Bilæggelse af Stridigheder, men ikke kan enes, Paa samme Maade vedtoges det at anbefale kollektive Traktater om Ikke-Angreb og gensidig Bistand i Tilfælde af Angreb (Bilag 1, Sp. 5685) — ligeledes i det væsentlige efter Voldgifts- og Sikkerhedskomiteéns Udkast — og at Raadet ogsaa skal være villig til at mægle herom.

Endelig maa nævnes Modeltraktaten til Forstærkning af Midlerne til Forhindring af Krig (Bilag 1, Sp. 5779), der skal binde Staternes Handlefrihed i Tilfælde af Konflikt, navnlig underlægge dem Raadets Myndighed selv med Hensyn til Foranstaltninger af militær Art.

Derimod naaede man ikke til en Redaktion af en Konvention om finansiel Hjælp til angrebne Stater (finsk Forslag), men Arbejdet hermed vil blive fortsat.

Lige saa lidt kom man endnu til noget positivt Resultat med Hensyn til Spørgsmaalet om Kontrollen med Vaabenfabrikationen o. s. v. (Bilag 1, Sp. 5783).

Og endelig kom det store Spørgsmaal om Nedrustningen heller ikke sin Løsning nærmere; nogen Dato for Nedrustningskonferencens Afholdelse blev ikke aftalt, Bestræbelserne skulde fortsættes paa at faa det forberedende Udvalg samlet inden Aarets Udgang eller i alt Fald i Begyndelsen af 1929 (Bilag 1, Sp. 5777).

Af de fremsatte Udtalelser om Afrustningsspørgsmaalet skal særlig nævnes følgende.

Den norske Statsminister *Mowinckel* udtalte sig under Generaldebatten for en hurtigere Udvikling af Arbejdet dermed; i lignende Retning ytrede *Undén* (Sverige), *Blythe* (Irske Fristat) og *Seipel* (Østrig) sig.

Den tyske Rigskansler *Hermann Müller* understregede, at Parispagtens Betydning ikke blot skyldtes dens formelle Karakter som en af Regeringerne underskrevet Forpligtelse, men navnlig at Menneskehedens Følelser stod bagved denne Forpligtelse. Den vakte Forhaabninger om Fremme af Afrustningsspørgsmaalet, og Befolkningerne vilde ikke kunne forstaa, hvis man ikke efter